

Nr 353.

Av herr **Nilsson, Petrus, m. fl.**, om begränsning av antalet två-åriga studentkurser vid folkskoleseminarierna till fem.

I proposition nr 100 angående folk- och småskoleseminariernas organisation m. m. föreslås bland annat inrättandet av sex 2-åriga studentkurser för utbildning av folkskollärare. 1932 års seminariesakkunniga föreslog på sin tid icke mindre än sju studentkurser, varvid emellertid en minoritet av de sakkunniga yrkade på att antalet dylika kurser skulle begränsas till fem.

Departementschefen har liksom de sakkunniga eftersträvat en sådan avvägning av utbildningsmöjligheterna, att studenterna icke skulle komma att konkurrera om elevplatserna i den 4-åriga seminarielinjen. Det kan vara tvivelaktigt, huruvida den rätta avvägningen härvidlag träffats i propositionen, men goda skäl torde föreligga att begränsa studentkursernas antal såsom minoriteten av de sakkunniga föreslagit. Det förefintliga behovet av lärare från de olika utbildningslinjerna är enligt vår mening den viktigaste synpunkten. Avgörande bör nämligen vara vilken proportion som kan anses lämpligast ur folkskolans egen synpunkt, och härvid torde kunna fastslås, att landsbygdens lärarbehov icke lämpligen bör tillgodoses genom lärare, som äro obekanta med landsbygdens förhållanden. Detta kan emellertid befaras bliva fallet i viss utsträckning, om ett onödigt stort antal studentkurser inrättas vid folkskoleseminarierna.

Man bör icke alltför starkt beskära möjligheterna till folkskolläro-utbildning för elever från orter, där ungdomen efter avslutad folkskola icke är i tillfälle att vid vistelse i hemmet förskaffa sig fortsatt skolbildning och för vilken studier vid högre skolor därför ställa sig kostsamma och kanske oöverkomliga. Det har tidigare framhållits av bland annat skolöverstyrelsen, att det varit av största betydelse för folkskolan, att den kunnat bland sina lärare räkna begåvade män och kvinnor med särskilt god utrustning för lärarkallet, vilka haft sitt hem i mera avlägset liggande bygder och för vilka därför seminariet praktiskt taget blivit den enda möjliga studievägen. Detta skäl för ett bibehållande av relativt vidsträckt möjligheter för ungdom utan studentexamen att utbilda sig till folkskollärare torde fortfarande äga sin giltighet.

Å andra sidan böra studenterna givetvis icke förhindras att i lämplig utsträckning vinna inträde på folkskollärobanan, men detta kan icke

heller sägas ske, om antalet studentkurser begränsas till fem i stället för sex.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 100 måtte besluta, att antalet 2-åriga studentkurser vid folkskoleseminarierna begränsas till fem.

Stockholm den 26 mars 1936.

Petrus Nilsson.

Per Gustafsson.

Anton Pettersson.
